

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

UNA GRAN MUJER

Beanpole

Rússia, 2019

Direcció i guió: Kantemir Balagov

Intèrprets: Viktoria Miroshnichenko,
Vasilisa Perelygina, Konstantin Balakirev,
Andrey Bykov

Durada: 135 min

Gènere: drama

Idioma: rus

Data d'estrena: 20/12/2019

Les ferides de la guerra

Definitivament, corren nous aires pel cinema rus. Mentre alguns grans directors com Aleksandr Sokurov, Andrei Konchalovski o Nikita Mikhalkov es troben ja en l'ocàs de la seva carrera, apareix una nova generació de cineastes que dibuixa brillants perspectives de futur per una de les cinematografies europees amb més tradició. Al costat de l'extraordinari Andrej Zvyagintsev, un dels indiscutibles mestres actuals del cinema mundial, han aparegut una sèrie de directors molt més joves que n'estan renovant el panorama. Un dels noms destacats és Kirill Serebrennikov -de qui hem pogut veure *Leto* aquest mateix any al Truffaut-, i l'altre és Kantemir Balagov, de qui ara ens arriba *Una gran mujer*, la seva segona pel·lícula, que el confirma com un dels grans directors joves a seguir del cinema europeu.

El joveníssim Balagov, de només 28 anys, va irrompre fa dos anys amb *Demasiado cerca* (*Tesnota*), una òpera prima rodada amb una sorprenent maduresa donada l'edat del seu autor. Només dos anys després, i en un registre i temàtica totalment diferent, *Una gran mujer* és un nou pas endavant del director rus, tant en l'ambició de la proposta com en la confirmació del seu talent. Presentada a la secció "Un certain Regard" de Cannes 2019, on va guanyar el premi al millor director i el premi de la crítica FIPRESCI, hauria de representar el salt definitiu de Balagov a l'èlit del cinema europeu i per tant, a les seccions oficials dels grans festivals. *Una gran mujer* ens situa al Leningrad arrasat per la guerra de 1945. Amb el conflicte bèl·lic a les acaballes, i després d'haver hagut de suportar un setge demolidor, la població intenta sobreviure i reinserir-se a la vida quotidiana enmig de la destrucció física de la ciutat i la devastació moral i emocional de la gent. En aquest context opressiu, dues dones, Iya i Masha, que han treballat com a infermeres durant la guerra, intentaran refer les seves vides superant els traumes que les experiències viscudes els han deixat. Amb aquest material, Balagov construeix un gran fresc

sobre un tema universal: la superació d'una situació límit i les ferides -visibles i invisibles- d'un conflicte bèl·lic extrem.

Al seu segon film, Balagov confirma el que ja havíem vist a *Demasiado cerca*, és a dir, un extraordinari talent, que per la seva mirada madura, contundent i sense concessions sembla més l'obra d'algú experimentat que no pas d'un autor tan novell. El director rus dibuixa el microcosmos de l'hospital militar on passa una part important de l'acció com un singular escenari de la mort quan la vida tot just comença a obrir-se pas lentament enmig de la terrible devastació de la guerra. També en les escenes exteriors -en els viatges en tramvia, per exemple- la reconstrucció del Leningrad de 1945 està feta amb un punyent realisme. Però més enllà d'aquest registre històric, el que interessa al director rus són les conseqüències psicològiques del conflicte, com les vivències no es poden esborrar i es projecten de manera implacable en la vida d'uns personatges sense rumb que mai més podran recuperar allò que van ser, ni tant sols allò que volien ser. La càmera virtuosa de Balagov recull de manera implacable tot aquest desencís vital en un film que sap equilibrar perfectament aquesta capa anímica i moral amb una altra estèticament enlluernadora amb la captura d'imatges molt poderoses. Per tots aquests valors, *Una gran mujer* és una pel·lícula extraordinària i un dels grans films europeus d'aquest també brillantíssim 2019 cinematogràfic.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de crítics de cinema de Girona